

20. november 2012

NOTAT

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love (Videregivelse af oplysninger til anklagemyndighed og politi, oprettelse af Det Systemiske Risikoråd, sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, shortselling, ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav og etablering af tilsyn med referencerenter m.v.)

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at styrke tilsynet med de finansielle virksomheder og sikre en effektiv håndhævelse i forhold til eventuelle overtrædelser.

Derudover indføres regler som følge af internationale regelsæt, herunder forordninger og direktiver, der følger op på den finansielle krise.

Lovforslaget har været sendt i høring ad fire omgange til 114 myndigheder, organisationer m.v.

Første del vedrørte en øget mulighed for Finanstilsynet til at videregive fortrolige oplysninger til anklagemyndigheden og politiet, indførelse af administrative bødeforelæg i flere tilsynslove, samt ændring af reglerne om optagelse af lånemidler til brug for understøttelse af særligt dækkede obligationer m.v. Anden del vedrørte Det Systemiske Risikoråd. Tredje del vedrørte sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, øget offentlighed omkring Finanstilsynets arbejde, Finanstilsynets varetagelse af opgaver mod betaling m.v. Samlet har Finanstilsynet modtaget 87 høringssvar på første, anden og tredje del. Heraf indeholder 39 bemærkninger til lovforslaget.

Endelig vedrørte fjerde del en ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav og etablering af tilsyn med referencerenter. Samlet har Finanstilsynet modtaget 29 høringssvar på fjerde del. Heraf indeholder 13 bemærkninger til lovforslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat. Efter høringen er der ligeledes foretaget enkelte ændringer i lovforslaget i forbindelse med lovteknisk

gennemgang, hvorfor dele af de bemærkninger, der indkom i forbindelse med høringen, ikke længere betragtes som aktuelle.

Derudover indeholder enkelte høringssvar bemærkninger og opfordringer til lovinitiativer, som ikke vedrører nærværende lovforslag. Disse omtales heller ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner overordnet et billede af, at de hørte parter generelt er positive over for lovforslaget.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene vil ske med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1. Ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav
 - 3.1.1. 8+-metoden og indholdet af en kommende vejledning herom
 - 3.1.2. Offentliggørelse af det individuelle solvensbehov og tilsynsreaktioner
 - 3.1.3. Sondringen mellem bløde og hårde krav
 - 3.1.4. Finanstilsynets mulighed for at fastsætte krav om hvilken type kapital, der skal benyttes til at opfylde tillægget
- 3.2. Etablering af tilsyn med referencerenter
 - 3.2.1. Indhentelse af oplysninger fra stillere
 - 3.2.2. Pengemarkedskomiteen
 - 3.2.3. Definitionen af referencerenter
 - 3.2.4. T/N-referencerenten
 - 3.2.5. Tilsyn med referencerentens niveau?
 - 3.2.6. Bekendtgørelsen om tilsynet med fastsættelsen af referencerenter
 - 3.2.7. Logbog
 - 3.2.8. Udenlandske stillere
 - 3.2.9. Bagudrettet tilsyn?
 - 3.2.10. Økonomiske og administrative konsekvenser for branchen
- 3.3. Forbedret mulighed for at videregive oplysninger til anklagemyndigheden og politiet.
- 3.4. Øget offentlighed omkring Finanstilsynets arbejde
 - 3.4.1. Generelt
 - 3.4.2. Offentliggørelse af tilsynsreaktioner
 - 3.4.3. Finanstilsynets adgang til at give påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger
- 3.5. Det Systemiske Risikoråd
 - 3.5.1. Formål og grænseflade
 - 3.5.2. Rådets sammensætning og stemmeregler
 - 3.5.3. Rådets kompetence
 - 3.5.4. Finanstilsynets tavshedspligt
 - 3.5.5. Finanstilsynets ressourcer

- 3.6. Sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet
 - 3.6.1. Sammenlægningen
 - 3.6.2. Rådets medlemsantal og sammensætning
 - 3.6.3. Særligt sagkyndige
- 3.7. Finanstilsynets varetagelse af opgaver mod betaling
- 3.8. Ændring af reglerne om optagelse af lånemidler til brug for understøttelse af særligt dækkede obligationer m.v.
 - 3.8.1. Lånemidler optaget som seniorgæld med en vis fortrinsstilling i tilfælde af konkurs også for skibskreditobligationer
 - 3.8.2. Definition af kapitalcentre
- 3.9. Forbud mod at anvende køn ved beregning af præmier og ydelser
 - 3.9.1. Køn som risikofaktor
 - 3.9.2. Nye kontraktforhold
- 3.10. Håndhævelse og tilsyn med ny forordning på betalingsområdet (SEPA-forordningen)

3.1. Ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav

3.1.1. 8+-metoden og indholdet af en kommende vejledning herom

Finansrådet har anført, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der er metodefrihed for institutterne ved vurderingen af institutternes solvensbehov, så længe resultatet er retvisende. Finanstilsynet skal således ved vurderingen af instituttets solvensbehov tage udgangspunkt i en konkret vurdering af den metode, som instituttet har valgt, snarere end ved at anvise et kapitalkrav opgjort på basis af Finanstilsynets egen metode. Finansrådet stiller spørgsmålstegn ved, om institutterne i praksis får den i bemærkningerne til lovforslaget omtalte metodefrihed. Det er samtidig vigtigt, at metoden bliver kalibreret på en rimelig, fornuftig og fair måde, hvor det sikres, at der ikke generelt sker en stigning i solvenskravet alene på grund af metodeændringen.

Finansrådet har endvidere henvist til, at det fremgår af bemærkningerne til loven, at den nye metode forventes at øge det individuelle solvensbehov. Finansrådet ønsker en redegørelse for den forventede samfundsøkonomiske effekt heraf, herunder for dansk erhvervslivs finansieringsomkostninger hvis dette udmønter sig i øgede solvenskrav, der ligger ud over de betydelige stigninger i solvenskravene, der i forvejen følger af den kommende EU-regulering.

Basisbanken har anført, at lovforslaget alene angiver rammerne inden for hvilke vejledningen om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov skal ændres. Dette medfører, at hverken lovgiver eller sektoren ved, hvilken vejledning der bliver resultatet af lovforslaget, herunder konsekvenserne i forhold til den kreditrummelighed som samfundet efterspørger. Basisbanken bemærker i den forbindelse, at Finanstilsynet efter det nye regelsæt vil kunne give pålæg om genopretningsplaner på basis af 8+-metodens kapitalkrav og i sidste ende inddrage tilladelsen, hvilket er et meget vidtgående skridt på basis af en indtil videre meget summarisk vejledning.

Basisbanken har endvidere anført, at der bør gennemføres et mere omfattende analysearbejde som grundlag for vedtagelsen af så vigtig lovgivning. Basisbanken peger i den forbindelse bl.a. på, at således som 8+-metoden er beskrevet, er indtjeningsvnen ikke tillagt nogen betydning, hvilket efter bankens opfattelse bør være tilfældet, samt at der ikke er skabt den nødvendige sammenhæng mellem 8+-metoden og opgørelsen af risikovægtede aktiver.

Basisbanken anfører endelig, at det er betænkeligt, at lovændringen, der påtænkes sat i kraft ved vedtagelsen, indebærer, at institutterne principielt fra dette tidspunkt skal opfylde kapitalbehovet beregnet efter 8+-metoden uden, at det er nærmere fastlagt, hvilke kriterier der skal lægges til grund ved beregningen.

Lokale Pengeinstitutter har anført, at en overgang til 8+-metoden i de fleste tilfælde vil medføre et højere solvensbehov. Hvis overgangen til 8+-metoden generelt medfører et øget solvensbehov, vil det tvinge pengeinstitutterne til at udvise yderligere tilbageholdenhed med finansiering af privatpersoner og virksomheder og dermed bidrage yderligere til en samfundsskadelig kreditklemme.

Lokale Pengeinstitutter og Landbrug og Fødevarer finder det meget vigtigt, at den kommende 8+-metode bliver kalibreret så det tilsikres, at der ikke generelt sker en stigning i solvensbehovet alene på grund af metodeændringen. Lokale Pengeinstitutter foreslår, at en obligatorisk indførelse af den nye 8+-metode udskydes og først indføres samtidigt med ikrafttrædelsen af de nye CRD IV-regler.

Kommentar

Det skal indledningsvist bemærkes, at lovforslaget ikke indfører 8+-metoden. Finanstilsynet har i forvejen hjemmel til at anvende denne metode. Denne lovændring giver i lyset af de allerede gennemførte opstramninger i regelsættet vedrørende nedskrivninger og de kommende opstramninger med indførelsen af 8+-metoden Finanstilsynet mulighed for at være mere tålmodige over for institutter, der kommer i konflikt med solvensbehovet. Denne mere tålmodige tilgang skal blandt andet modgå den af Lokale Pengeinstitutter fremførte frygt for yderligere tilbageholdenhed fra pengeinstitutternes side med hensyn til finansiering af privatpersoner og virksomheder. I forhold til den ønskede redegørelse for den forventede samfundsøkonomiske effekt er det således forventningen, at den isolerede effekt af lovforslaget er positiv i forhold til kreditgivningen.

Det skal i den forbindelse endvidere bemærkes, at Finanstilsynet har oplyst, at der er flere pengeinstitutter, der peger på, at de både har kapitalen og likviditeten til at yde flere lån, men at det er efterspørgslen efter nye lån, der mangler.

Det skal herudover bemærkes, at der selvsagt vil ske en inddragelse og høring af brancheorganisationerne i forbindelse med ændringen af Fi-

nanstilsynets vejledning. Der vil i den forbindelse også blive lavet konsekvensberegninger for pengeinstitutters solvensbehov med henblik på at vurdere de økonomiske konsekvenser.

Det er vurderingen, at Finansrådet har ret i, at de fleste pengeinstitutter vil anvende 8+-metoden på trods af metodefriheden. Dette afspejler på den ene side, at pengeinstitutterne har behov for en anerkendt tilgang, som også anvendes af Finanstilsynet ved tilsynets inspektioner, og på den anden side at det er en tilgang, der er mere enkel og retvisende end de hidtil anvendte metoder. Det ændrer dog ikke på, at der er en principiel metodefrihed for pengeinstitutterne.

3.1.2. Offentliggørelse af det individuelle solvensbehov og tilsynsreaktioner

Finansrådet opfordrer til, at man fra dansk side følger den offentliggørelsespraksis, der er i andre europæiske lande og afskaffer de danske særregler om offentliggørelse af solvensbehov og pålagte tilsynsmæssige foranstaltninger. Finansrådet har i den forbindelse henvist til, at det forhold, at der fremadrettet anvendes et ”blødt” individuelt solvenskrav betyder, at institutterne skal have ro til at foretage den fornødne genopretning. Offentliggørelsespligten medfører imidlertid en risiko for, at det ”bløde” krav kan blive et ”hårdt” krav, idet den tiltænkte reaktionstid ikke vil være til stede som følge af markedets reaktion.

Realkreditforeningen har anført, at den foreslåede ændring aktualiserer spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for, at institutterne offentliggør det individuelle solvensbehov, når dette tal ikke længere har samme status som hidtil.

Kommentar

Det følger af reglerne for offentliggørelse, at Finanstilsynets afgørelse om fastsættelse af et højere solvensbehov som udgangspunkt skal offentliggøres. Det følger tilsvarende af kapitaldækningsbekendtgørelsen – og børsreglerne for børsnoterede virksomheder – at instituttet er forpligtiget til at offentliggøre væsentlige ændringer i solvensbehovet. Alle de nævnte regelsæt giver imidlertid mulighed for en udsættelse af offentliggørelsen. Finanstilsynets afgørelse om fastsættelse af et højere solvensbehov skal således bl.a. ikke offentliggøres, hvis det efter Finanstilsynets vurdering vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, herunder f.eks. hvis instituttets muligheder for at gennemføre genopretning reelt umuliggøres. På tilsvarende måde skal væsentlige ændringer i solvensbehovet ikke offentliggøres, hvis en offentliggørelse vil have alvorlige skadevirkninger på virksomheden, og en undladelse af offentliggørelse ikke vil vildlede offentligheden. Instituttet skal endvidere være i stand til at holde oplysningen fortroligt. En udskydelse kan i sagens natur alene ske frem til næste ordinære offentliggørelse, hvilket for store eller børsnoterede pengeinstitutter samt for realkreditinstitutter er én gang i kvartalet og halvårligt for øvrige institutter.

Der er altså allerede muligheder for at udskyde offentliggørelsen med henblik på at få ro til at påbegynde genopretningen. Det er derfor vurderingen, at der i det eksisterende regelsæt er fundet en passende balance mellem på den ene side instituttets legitime behov for i god ro at kunne planlægge en løsningsmodel og på den anden side kunder og aktionærers ligeså legitime behov for at være bekendt med instituttets økonomiske situation.

3.1.3. Sondring mellem ”bløde” og ”hårde” krav

Finansrådet har anført, at lovforslaget bør tydeliggøre, hvad der kan henføres til ”bløde” krav og ”hårde” krav, herunder hvilke foranstaltninger der kan gennemføres under ”bløde” krav. § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der omhandler det ”hårde” krav, henviser fortsat til det individuelle solvenskrav fastsat i henhold til § 124, stk. 5, hvilket kan give det indtryk, at der reelt er tale om et ”hårdt” krav, som Finanstilsynet i konkrete situationer kan vælge at benytte i stedet for den mere fleksible reaktion, som følger af den foreslåede § 225, stk. 2. Finansrådet foreslår derfor, at henvisningen til § 145, stk. 5, i § 225, stk. 1, slettes.

Finansrådet har endvidere anført, at der bør anvendes en sondring mellem ”bløde” og ”hårde” reaktioner, der er konsistent med den kommende internationale tilgang til fastlæggelse af ”triggere” for genopretnings- og afviklingsfasen for et institut i vanskeligheder. Finansrådet ønsker i den forbindelse en vurdering af samspillet mellem de nye ”buffer” i CRD IV-direktivforslaget og det individuelle solvenskrav, herunder om der vurderes at være overlap for så vidt angår den risiko de afdækker og forskelle i tilsynsreaktioner ved en overtrædelse.

Endelig har Finansrådet anført, at det ikke synes hensigtsmæssigt, at Basel I-gulvkravet, jf. § 125 a i lov om finansiel virksomhed, videreføres som et ”hårdt” krav, når det individuelt fastsatte solvenskrav vil være et blødt krav, idet det – i det omfang Basel I-gulvkravet er bindende – ikke vil være muligt at give en reaktionstid inden en tvungen afvikling af instituttet.

Kommentar

Der ønskes med lovforslaget en passende balance mellem på den ene side, at pengeinstitutterne får bedre tid til at gennemføre en genopretning, men på den anden side også en sikkerhed for, at Finanstilsynet kan tilbagekalde tilladelsen i det yderste tilfælde, at der skulle være et institut, der ikke aktivt bestræber sig på at øge kapitalen, sænke risikoen eller finde en fusionspartner i genopretningsfasen. Finansrådets ønske kan derfor ikke imødekommes.

I forhold til konsistensen med forslagene til CRD IV og krisehåndteringsdirektivet er det netop hensigten med lovforslaget, at der etableres en tilgang, der gør det danske regelsæt mere konsistent med disse reguleringer. Med lovforslaget bliver solvensbehovet således det laveste ”trigger”-punkt et institut kan have for iværksættelse af genopretningsplanen, og den mere tålmodige tilgang giver netop denne genopretningsplan en

reel mulighed for at blive gennemført, da afvikling normalt først iværksættes, når instituttet kommer i konflikt med 8 pct.-kapitalkravet.

Det er givet, at der i forbindelse med indførelsen af CRD IV/CRR vil skulle ske en gennemgang af Finanstilsynet vejledning om solvensbehov, idet det som fremført af Finansrådet er sådan, at det alene er risici, der ikke er dækket af de 8 pct. (søjle I-kravet), der skal dækkes af tillægget til de 8 pct. (solvensbehovet eller søjle II-kravet)

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at slække på det såkaldte Basel I-gulvkrav, der netop skal sikre, at de institutter, der anvender interne modeller til beregning af deres kapitalkrav, ikke opnår en midlertidig lempelse forud for den kommende CRD IV regulering.

3.1.4. Finanstilsynets mulighed for at fastsætte krav om hvilken type kapital, der skal benyttes til at opfylde tillægget

Finansrådet har anført, at det for så vidt angår Finanstilsynets mulighed for at fastsætte krav om, hvilken type kapital, der skal benyttes til at opfylde tillægget fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at søjle II-tillægget skal opfyldes ved egentlig kernekapital (CET1), idet formålet med kravet er at sikre, at instituttet kan fortsætte på trods af tab ("going concern"-kapital). Finansrådet er ikke enig i, at søjle II-kravet først og fremmest skal sikre, at virksomheden kan fortsætte på trods af tab, idet hovedformålet er at beskytte almindelige kreditorer i tilfælde af konkurs som følge af den usikkerhed, der knytter sig til søjle I-kravet, og et brud på søjle II-kravet giver fortsat Finanstilsynet vidtgående muligheder for tilsynsreaktioner. Finansrådet finder, at det er fuldt forsvarligt, at søjle II-kravet kan opfyldes med hybrid kernekapital og supplerende kapital. Der til kommer, at hybrid kernekapital efter de gældende regler må medregnes som "going concern"-kapital.

Lokale Pengeinstitutter har anført, at Finanstilsynets mulighed for at fastsætte krav om, hvilken type kapital, der skal benyttes til at opfylde tillægget, bør udgå. Lokale Pengeinstitutter anfører i den forbindelse, at det fremgår af artikel 100 i udkastet til CRD IV-direktivet, at tilsynsmyndighederne som resultat af "Supervisory Review and Evaluation Process" (SREP) skal kunne kræve, at institutterne holder basiskapital ("own funds") udover den kapital, som institutterne holder til opfyldelse af diverse buffere m.v. Derimod ses direktivudkastet ikke at indeholde bestemmelser om, at de nationale myndigheder skal fastsætte bestemmelser om typen af den kapital, som kan medgå til opfyldelse af det behov, som SREP måtte afdække. Bestemmelsen går således videre end direktivudkastet lægger op til, hvorved bestemmelsen ikke understøtter et ønske om ens konkurrencevilkår for institutter omfattet af direktivet. Herved konflikter bestemmelsen i sin natur med bestræbelserne om at etablere en "single rule book" for institutterne. Samtidig ser Lokale Pengeinstitutter ikke valide bevæggrunde for at udelukke hybrid kernekapital og supplerende kapital fra den kapital, som kan medgå til opfyldelse af tillægget, hvor det f.eks. vedrørende hybrid kernekapital bemærkes, at udkastet til forordning fastsætter, at den hybride kernekapital skal nedskrives eller

konverteres til egentlig kernekapital, når den egentlige kernekapital rammer en tærskelværdi på 5,125 pct. eller en af pengeinstituttet fastsat højere tærskelværdi. Den hybride kernekapital er således fuldt anvendelig som ”going concern”-kapital, mens den supplerende kapital polstrer instituttet yderligere og kan medgå til dækning af indskydere og andre usikrede kreditorer i en nedbrudssituation.

Realkreditrådet har anført, at det på kort sigt – frem mod den endelige implementering af Basel III i international lovgivning – kan være hensigtsmæssigt med et ekstra krav til kreditinstitutters egentlige kernekapital. Fremtidens bufferkrav under Basel III (permanent-, konjunktur- og SIFI-buffer) polstrer dog kreditinstitutter med egentlig egenkapital i tilstrækkelig grad. Et krav om at det individuelle solvenskrav skal dækkes med egentlig kernekapital, virker derfor som en unødigt fordyrende byrde uden reel yderligere effekt på sikkerheden i det finansielle system. Realkreditrådet anfører, at det vil være oplagt at udfase kravet om, at det individuelle solvenskrav skal opfyldes med egentlig kernekapital, når Basel III er endeligt implementeret. Ud over at graden af polstring i form af egentlig egenkapital synes tilstrækkelig, når Basel III er fuldt implementeret, er det værd at bemærke, at det kommende krisestyringsdirektiv fordrer, at hybrid- såvel som supplerende kapital bliver tabsabsorberende ved ”point of nonviability”. Kvaliteten af hybrid- og supplerende kapital forbedres således markant. Realkreditrådet finder, at i det omfang, der stilles krav til kvaliteten af den yderlige kapital under det individuelle solvensbehov, skal det tilpasses i takt med implementeringen af nye kapitalkrav.

Realkreditrådet anfører endelig, at for at sikre ”level playing field” på tværs af landegrænser i EU, bør kravet kun indføres, såfremt tilsyn i andre lande påtænker at indføre lignende krav. Hvis kravene til den finansielle sektor strammes ud over, hvad der lægges op til i Basel III, vil det være unødigt omkostningsfuldt for realøkonomien i Danmark.

Realkreditforeningen anfører, at det kan være relevant at overveje, om søjle II-kravet bør justeres i takt med indfasningen af de skærpede kapitalkrav i CRR og evt. yderligere skærpselser, der måtte blive vedtaget.

Kommentar

Som fremført af Finansrådet er det grundlæggende sådan, at andre typer kapital end egenkapital yder indskyderne lige så god beskyttelse i en afviklingssituation. Formålet med lovforslaget er imidlertid, at instituttet ikke skal afvikles, når det kommer i konflikt med solvensbehovet, men først når instituttet kommer i konflikt med 8 pct.-kravet. Den kapital, der benyttes til at dække forskellen mellem de 8 pct. og solvensbehovet, skal derfor have en karakter, der gør, at den kan absorbere tabene i ”going concern”. Det er i dag sådan, at det i praksis alene vil være egenkapital, der har denne egenskab. Det fremgår derfor af lovforslaget, at Finanstilsynet som udgangspunkt vil stille krav om, at kravet skal opfyldes ved egentlig kernekapital (CET1), dvs. aktiekapital, andelskapital eller garantkapital (»going concern«-kapital), idet formålet med kravet er at

sikre, at instituttet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab. Anden ansvarlig kapital, som automatisk konverteres til egenkapital ved brud på solvensbehovet, vil også kunne komme i betragtning. Dette svarer endvidere til kravene til »buffer« i CRD IV-forslaget og er i overensstemmelse med sigtet i direktivet om en generel styrkelse af kapital kvaliteten og den egentlige kernekapital i institutterne.

3.2. Etablering af tilsyn med referencerenter

3.2.1. Indhentelse af oplysninger fra stillere

Datatilsynet har anført, at det skal overvejes, hvorvidt der i forbindelse med den omhandlede indhentning af oplysninger kan forekomme behandling af personoplysninger, og at der i så fald skal ske iagttagelse af reglerne i persondataloven.

Kommentar

Med forslaget foreslås etableret et tilsyn med de processer der ligger til grund for kreditinstitutters indberetninger til fastsættelse af referencerenter. I forbindelse med Finanstilsynets tilsyn hermed, vil der kunne indhentes personoplysninger. I givet fald vil der ske iagttagelse af reglerne i persondataloven.

3.2.2. Pengemarkedskomiteen

Finansrådet anfører, at det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at ”kvalitetssikringen af CIBOR har været varetaget af pengemarkedskomiteen under Finansrådet. Efter at Danmarks Nationalbank trådte ud af samarbejdet om CIBOR-fastsættelsen i april 2011, har der ikke været nogen myndighedsdeltagelse i komitéens møder eller ført nogen anden form for offentligt tilsyn. Pengemarkedskomiteens medlemmer er ikke offentlige på nuværende tidspunkt.”

Finansrådet påpeger dog i den forbindelse, at Pengemarkedskomiteen først blev nedsat i forbindelse med, at indsamling, beregning og offentliggørelse af CIBOR overgik til Nasdaq OMX den 4. april 2011. Indtil da fandtes der en CIBOR-komite. Danmarks Nationalbank har således aldrig deltaget i Pengemarkedskomiteens møder.

Kommentar

De almindelige bemærkninger vedrørende Pengemarkedskomiteen er uklare og bør tilrettes i overensstemmelse med Finansrådets bemærkninger.

3.2.3. Definitionen af referencerenter

Finansrådet anfører, at lovforslagets definition af referencerenter bør ændres, således at det fremgår, at referencerenter skal have til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder.

Kommentar

Det er korrekt, at enkelte af de allerede eksisterende referencerenter formentlig (endnu) ikke danner grundlag for aftaler mellem kreditinstitutter

eller mellem kreditinstitutter og disses kunder. Lige som der formentlig også vil kunne opstå nye referencerenter, som ikke med det samme vil danne grundlag for aftaler mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder. Det indsættes derfor i forslaget til definition af begrebet referencerenter og de tilhørende bemærkninger, at der vil være tale om referencerenter omfattet af lovens definition, i tilfælde af, at fastsættelsen af referencerenten har til hensigt at danne grundlag for aftaler mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder.

3.2.4. T/N-referencerenten

Finansrådet og Realkreditrådet anfører, at det fremgår af forslaget til § 343 s, stk. 5, at tilsynet med rammerne for fastsættelse af referencerenter ikke omfatter T/N-referencerenten. Renten beregnes af Danmarks Nationalbank, men det vil dog alligevel forekomme naturligt, om denne rente også omfattes af det nye offentlige tilsyn, idet Danmarks Nationalbank ikke fører tilsyn med T/N-rentesatsen.

Danmarks Nationalbank anbefaler, at der føres tilsyn med processer og governance i forhold til T/N indberetningerne, selv om Nationalbankens indsamling, beregning og offentliggørelse af T/N referencerenten er undtaget tilsyn.

Kommentar

T/N-referencerenten er en usikret dag-til-dag rente for pengemarkedsudlån. T/N-referencerenten beregnes som et omsætningsvægtet gennemsnit af renten på faktiske udlån. Beregningen af T/N-referencerenten er baseret på daglige indberetninger fra 9 pengeinstitutter. Hvert institut indberetter det usikrede dag-til-dag interbankudlån og den vægtede gennemsnitlige rente for disse udlån. Danmarks Nationalbank beregner på grundlag af indberetningerne en gennemsnitlig rente, hvor hvert pengeinstituts rente indgår med en vægt svarende til instituttets andel af det samlede indberettede udlån. Det indsættes således i lovforslaget, at der føres tilsyn med processer og governance i stillerbankerne i forhold til indberetninger til T/N referencerenten.

3.2.5. Tilsyn med referencerentens niveau?

Forbrugerrådet anfører, at det fremgår af bemærkningerne, at tilsynet med referencerenterne vil være et procestilsyn og således ikke et tilsyn med referencerentens niveau. Forbrugerrådet ser dog gerne, at Finanstilsynet også forholder sig til, om det faktiske referencerenteniveau har hold i det underliggende marked, da en eventuel fejlagtig referencesats kan have stor økonomisk betydning for forbrugerne.

Kommentar

Det fremgår af Erhvervs- og Vækstministeriets CIBOR-redegørelse fra september 2012, at tilsynet med fastsættelsen af referencerenter skal være et procestilsyn, da det vil være vanskeligt for Finanstilsynet at afgøre, hvad renten skal være, idet det involverer et skøn, særligt så længe der ikke er et underliggende marked. Dette afspejler sig i lovforslaget. Tilsynet vil have fokus på det processuelle, herunder den metode stillerne an-

vender til fastsættelsen af de indberettede referencerenter, og ikke på rentens niveau. Det fremgår af bemærkningerne, at Finanstilsynet kan indlede en dialog med stilleren, hvis indberetningen til fastsættelse af en referencerente ikke kan forklares ud fra den beskrevne metode og dokumentation, eller handler, som kan observeres i markedet. Eksempelvis er der på nuværende tidspunkt et fungerende marked for CITA-swaprenter, som kan danne grundlag for Finanstilsynets vurdering af, om CITA-referencerenterne fastsættes på betryggende vis.

3.2.6. Bekendtgørelsen om tilsynet med fastsættelsen af referencerenter

Finansrådet anfører, at det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at bemyndigelsesbestemmelsen skal benyttes til at udarbejde mere detaljerede regler om, hvorledes rammerne for fastsættelsen af referencerenter er betryggende. Dog virker det umiddelbart som om, at der i lovforslagets specielle bemærkninger forudsættes, at referencerenter kan beregnes efter en specifik metode som eventuelt kan være objektiv. Finansrådet mener dog, at satserne beror på et skøn foretaget af de enkelte stillere. Det fremgår således også af de specielle bemærkninger, at stillerne på daglig basis skal kunne dokumentere, hvilke overvejelser der ligger til grund for daglige ændringer i de indberettede referencerenter, herunder om der er forhold, som kun influerer på enkelte af referencerenterne eller som bevirker, at indberetningen afviger fra den beskrevne metode.

Det er Finansrådets opfattelse, at formuleringen i indledningen til de almindelige bemærkninger er mere retvisende.

Kommentar

Med lovforslaget bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om det nævnte tilsyn, herunder om krav til dokumentation, udarbejdelse af retningslinjer, gennemførelse af kontroller, og ekstern revision m.v. Bemyndigelsen tænkes overordnet set benyttet til at fastsætte, at rammerne for fastsættelse af referencerenter er betryggende, herunder at stillerne af renten på tilstrækkelig vis kan redegøre for de forhold, der ligger til grund for indberetninger til referencerenterne.

Men som det videre fremgår af såvel de specielle som de almindelige bemærkninger til lovforslaget, inklusive indledningen hertil, skal bemyndigelsen også anvendes til at fastsætte nærmere regler om tilsynet. Herunder at kreditinstitutter, der bidrager til at stille såvel danske som udenlandske referencerenter, skal have passende forretningsgange for indberetning til referencerenter og en betryggende metode for fastsættelsen. Herudover at stillerne skal kunne dokumentere ændringerne i indberetningerne til referencerenter, eksempelvis ved at der dagligt føres en samlet logbog over ændringerne i indberetningerne til referencerenter, samt hvilke overvejelser der ligger bag indberetningen. Der indføres desuden mulighed for sanktioner, hvis stilleren af referencerenten ikke lever op til sine forpligtelser.

Der ses således ikke at være forskel i beskrivelsen af, hvilket indhold den kommende bekendtgørelse kan have. Bekendtgørelsen skal overordnet fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets tilsyn med rammerne for at fastsættelse af referencerenter foregår betryggende. Nogle referencerenter, som fx CIBOR, er ikke understøttet af et velfungerende underliggende marked og må derfor bero på et skøn. Det er derfor også hensigten, at der kan opsættes både subjektive og objektive elementer, som kan indgå i den metode der skal sikre en betryggende fastsættelse af referencerenter.

3.2.7. Logbog

Finansrådet anfører, at det vil være forbundet med store tidsmæssige udfordringer for stillerne at kunne nå at kvotere referencerenter på daglig basis, hvis de skal gennemgå og notere samtlige elementer i en logbog. Finansrådet finder det derfor væsentligt, at en logbog alene indeholder de oplysninger, som påvirker rentefastsættelsen den pågældende dag.

Endvidere anfører Finansrådet, at de almindelige bemærkninger kan forstås således, at der skal føres en samlet logbog over alle referencerenter.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at stillerne på daglig basis skal kunne dokumentere hvilke overvejelser, der ligger til grund for de indberettede referencerenter og eventuelle afvigelser fra den beskrevne metode. Dette kan eventuelt ske i form af en logbog.

Det fremgår endvidere, at stillerne på daglig basis skal kunne dokumentere hvilke overvejelser, der ligger til grund for daglige ændringer i de indberettede referencerenter, herunder om der er forhold som kun influerer på enkelte af referencerenterne eller som bevirker at indberetningen afviger fra den beskrevne metode. Dette kan eksempelvis ske ved at virksomheden fører en logbog, som indeholder oversigt over ændringerne i indberetningerne og subjektive betragtninger som eksempelvis bankens risikovillighed, forventninger til markedsudvikling og vurdering af likviditetssituationen (hvis denne ikke er objektiv).

Det er naturligvis formålet med dokumentationskravet, at der skal foreligge en generel beskrivelse af den metode der anvendes, og derudover skal det, i det omfang der er særlige forhold eller afvigelser i den beskrevne metode, som har eller kan have indflydelse på indberetningerne, konkret beskrives, eventuelt i en logbog.

Det er på den baggrund opfattelsen, at det ikke vil være forbundet med en større tidsmæssig udfordring, idet det må antages, at indberetningerne som udgangspunkt vil følge den beskrevne metode, og kun i enkelte tilfælde afvige herfra.

3.2.8. Udenlandske stillere

Finansrådet og Realkreditrådet anfører, at det er ønskeligt om det klart fremgår af lovforslaget, at samtlige stillere underlægges det kommende

tilsyn, herunder tænkes særligt på de udenlandske stillere, der deltager som stillere i de danske referencerenter.

Kommentar

Det fremgår af lovforslaget, at reglerne finder anvendelse på danske kreditinstitutter, der bidrager som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter. Således er der ikke lagt op til, at de udenlandske stillere, der bidrager til danske referencerenter, skal være omfattet af det foreslåede tilsyn. Finanstilsynet kan vanskeligt gennemføre et tilsyn uden for landets grænser og det forventes med den kommende markedsmissbrugsforordning, at der etableres et hjemlandstilsyn, men der vil dog indtil da arbejdes for, at der indgås samarbejdsaftaler med de øvrige landes tilsynsmyndigheder. Som følge heraf skal Finanstilsynet efter lovforslaget også føre tilsyn med danske kreditinstitutter som er med til at stille en udenlandsk referencerente, og det vil kunne blive relevant at føre tilsyn med udenlandske stillere, der bidrager til danske referencerenter.

3.2.9. Bagudrettet tilsyn?

Forbrugerrådet anfører, at der i lovforslaget ikke lægges op til at undersøge, hvorvidt CIBOR-renten hidtil har været fastsat fejlagtigt. Mange forbrugere står tilbage med usikkerheden om, hvorvidt de har betalt for meget i rente, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt for tilliden til det finansielle system, at det blev undersøgt i dybden. Det vil også kunne give grundlag for at vurdere spørgsmålet om eventuelle erstatningskrav.

Kommentar

Med lovforslaget får Finanstilsynet, som det fremgår af de specielle bemærkninger, mulighed for at indsamle materiale, som vedrører forhold der ligger tilbage i tiden, således at Finanstilsynet bliver i stand til at udføre et helhedsorienteret tilsyn i relation til, om rammerne for fastsættelse af referencerenter er betryggende. Indsamlet materiale vedrørende forhold tilbage i tiden vil også kunne indgå i og dermed bidrage til at danne et fuldt og helt billede af en evt. straffesag om overtrædelse af den fremtidige lovgivning. Finanstilsynet får dog ikke med lovforslaget mulighed for at håndhæve en overtrædelse af lovgivning, som ikke var gældende på daværende tidspunkt. Dette ville også være i strid med gældende principper om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Finanstilsynet vil altså kunne indhente oplysninger om historiske indberetninger samt oplysninger, der ligger tilbage i tiden, til belysning af, hvilke rammer kreditinstitutterne har haft for fastsættelse af referencerenter, herunder hvilken metode, der har ligget til grund for den indberettede rente. Finanstilsynet kan med denne mulighed foretage en vurdering af referencerentens tidligere udvikling med henblik på at kunne identificere, hvilke markedstendenser og subjektive vurderinger nuværende og tidligere stillere har anvendt som grundlag for indberetninger til referencerenter tilbage i tiden, herunder hvilke ændringer i markedsforhold eller andet, som tidligere har medført overvejelser om eller faktiske ændringer i stillernes indberetninger.

3.2.10. Økonomiske og administrative konsekvenser for branchen

Finansrådet anfører, at de finder de økonomiske og administrative konsekvenser for branchen undervurderet, men anfører dog samtidig, at konsekvenserne formentlig vil kunne finde et rimeligt leje, såfremt den kommende bekendtgørelse alene indeholder de nødvendige administrative byrder.

Kommentar

TER (team Effektiv Regulering) vurderer at lovforslaget kun vil medføre begrænsede administrative byrder for erhvervslivet og at disse vil være væsentligt under 10.000 timer årligt. Der er derfor ikke behov for at foretage en måling af de administrative byrder. Dette leje findes rimeligt.

3.3. Forbedret mulighed for at videregive oplysninger til anklagemyndigheden og politiet

Forsikring & Pension henleder opmærksomheden på, at når tidspunktet for videregivelse af oplysninger fra Finanstilsynet til anklagemyndigheden og politiet fremrykkes, så fremrykkes også det tidspunkt, hvor selskaberne kan komme i en situation, hvor udlevering af oplysninger til Finanstilsynet kan være selvinkriminerende.

Realkreditrådet udtrykker forståelse for motivationen bag forslaget, men finder det problematisk, at lovforslaget ikke giver udtryk for, at der er taget højde for de almindelige straffeprocessuelle principper, henset til at tvangsindgrebsloven (lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter) foreskriver, at der skal være en konkret mistanke om, at der foreligger et strafbart forhold, førend Finanstilsynet kan videregive oplysninger til anklagemyndigheden og politiet. Realkreditrådet anfører endvidere at virksomheden skal underrettes om at sagen overgår til behandling efter straffeprocessuelle regler, og at der derfor ikke længere er pligt til at afgive oplysninger til Finanstilsynet, bortset fra oplysninger og indberetninger, der med sikkerhed ikke har betydning for bedømmelse af det mulig strafbare forhold. Realkreditrådet anfører samtidig, at Finanstilsynet sandsynligvis på baggrund af lovændringen vil videregive informationer i flere tilfælde og på et mindre oplyst grundlag end efter de gældende regler.

Realkreditrådet henleder opmærksomheden på, at ulovlige forhold både kan afgøres administrativt eller straffeprocessuelt. I den henseende finder Realkreditrådet det afgørende, at Finanstilsynets ressourceforbrug sammenholdes med retssikkerhedsmæssige hensyn til de finansielle virksomheder og disses kunder, og at dette bør adresseres i bemærkningerne.

Finansrådet gør gældende, at der alene bør videregives oplysninger, såfremt der foreligger en rimelig grund til at antage, at der foreligger et strafbart forhold. Finansrådet foreslår en præcisering heraf i bemærkningerne til lovforslaget. Finansforbundet giver udtryk for samme opfattelse og henviser til, at dette i højere grad vil beskytte de finansansatte mod eventuelle trusler og repressalier, som følge af de ansattes rolle med at indberette mistanke om hvidvask.

Datatilsynet henstiller til, at det præciseres, at der alene må ske videregivelse af oplysninger, når dette er nødvendigt jf. persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3. Efter Datatilsynets umiddelbare vurdering forudsætter dette, at der i det konkrete tilfælde foreligger en formodning om et strafbart forhold. I modsat fald bør det præciseres, at der er tale om en fravigelse af persondataloven.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK) støtter forslaget og anfører, at dette vil kunne give politi og anklagemyndighed bedre mulighed for at tilrette og koordinere efterforskning og strafforfølgning i sager om overtrædelse af den finansielle lovgivning. SØK anfører, at man har gode erfaringer med samarbejde med særmyndigheder på et tidligt stade af myndighedernes sagsbehandling, og det er SØK's erfaring, at særmyndigheder er meget opmærksomme på at tilrettelægge deres arbejde i overensstemmelse med tvangsindgrebsloven. SØK foreslår en sproglig præcisering med henblik på at tydeliggøre, at Finanstilsynets sagsbehandling ikke udgør strafferetlig efterforskning.

Kommentar

Med forslaget fremrykkes tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan videregive oplysninger til anklagemyndigheden og politiet, således at der ikke nødvendigvis skal foreligge en konkret overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Finanstilsynet vil derfor kunne videregive oplysninger om en sag, hvor tilsynet fortsat er ved at undersøge om der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, men hvor tilsynets sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, at en virksomhed eller person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold.

Det betyder, at Finanstilsynet vil have mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse eller om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse. Ligeledes vil det kunne afklares om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold. Dermed vil Finanstilsynet få mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd kan vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning. Sidstnævnte til gavn for virksomheder og personer, der undgår at blive ulejliget med sådanne anmeldelser.

Det er ikke forventningen med lovforslaget, at ændringen skal medføre et øget antal politianmeldelser. Lovforslaget skal styrke samarbejdet mellem anklagemyndigheden, politiet og Finanstilsynet, og derigennem sikre endnu bedre muligheder for en målrettet og koordineret efterforskning og strafforfølgning af sager på det foreslåede område.

Ligeledes vil Finanstilsynet få mulighed for at have en friere dialog med anklagemyndigheden og politiet omkring tilsynets generelle arbejde og

de udviklingstendenser tilsynet ser i sagerne og i sektoren. Dette kan efter de nugældende regler alene ske på fuldstændig anonymiseret grundlag, hvilket besværliggør den frie dialog.

Finanstilsynet videregiver kun oplysninger, når det er nødvendigt for varetagelsen af tilsynets, politiets og anklagemyndighedens opgaver. I den forbindelse kan det være nødvendigt af hensyn til blandt andet tilsynseffektiviteten at videregive oplysninger på et tidspunkt, hvor tilsynets sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, at en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold.

Efter de nugældende regler har Finanstilsynet ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, hvilket ikke ændres med forslaget. Men oversendelsen offentliggøres i det omfang, at det ikke medfører uforholdsmæssig stor skade for den pågældende juridiske eller fysiske person og efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod. Finanstilsynet er forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Dette vil ikke blive ændret med lovforslaget.

Det skal i øvrigt bemærkes, at Finanstilsynets sagsbehandling ikke er udtryk for strafferetlig efterforskning, hvilket vil blive tydeliggjort gennem den sproglige præcisering i bemærkningerne som foreslået af SØK.

3.4. Øget offentlighed omkring Finanstilsynets arbejde

3.4.1. Generelt

Finansrådet bemærker, at øget åbenhed ikke må ske på bekostning af hensynet til den finansielle stabilitet. Der er også et hensyn at tage til pengeinstitutterne for at undgå, at der opstår usikkerhed som følge af kundernes eventuelle irrationelle reaktioner på offentliggjorte oplysninger.

De foreslåede regler indebærer efter Finansrådets opfattelse dansk enegang, der i mangel af lignende regler i udlandet kan rejse tvivl om de enkelte pengeinstitutters stabilitet samt om den finansielle stabilitet i Danmark generelt. Finansrådet henviser specifikt til hvidvaskområdet og bemærker, at dette er et område, der har meget stor international bevågenhed.

SØK har anført, at en række juridiske personers ønske om at medvirke til en straffesags opklaring hænger tæt sammen med muligheden for at undgå offentlighed om sagen, herunder bevisførelse under en domsforhandling. Hvis finansielle virksomheder fratages dette incitament til at deltage i en straffesags opklaring, vil det meget direkte påvirke de ressourcer, som statsadvokaturen anvender på sagsbehandlingen. Det yderligere arbejde vurderes at ville kunne andrage ca. 2 årsværk.

Kommentar

Der sker allerede efter den nuværende lovgivning offentliggørelse af visse afgørelser truffet af Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd, samt af beslutninger om at overgive visse sager til politimæssig efterforskning. Dette udvides med lovforslaget til også at omfatte resultatet af den politimæssige efterforskning, hvis denne afsluttes med helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis sagen er afgjort med vedtagelsen af et administrativt bødeforelæg.

Ændringen vurderes at være til gavn for sektoren, idet virksomhederne bliver oplyst om den gældende retsstilling, ligesom det fulde billede af en sag bliver kendt for offentligheden, eksempelvis i tilfælde hvor en politimæssig undersøgelse måtte resultere i helt eller delvist fældende dom.

Specifikt på hvidvaskområdet betyder forslaget, at offentliggørelsesbekendtgørelsen skal udvides til også at omfatte virksomheder omfattet af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, ligesom der i øvrigt sker en udvidelse af pligten til at offentliggøre.

At de danske offentliggørelsesregler med forslaget muligvis kan variere i forhold til udlandet, vurderes ikke at udgøre et problem. Forslaget om øget offentlighed omkring Finanstilsynets arbejde medvirker til at styrke tilsynet med den finansielle sektor, og forslaget forventes dermed at bidrage til at styrke den finansielle stabilitet og tiltroen til den danske finansielle sektor. I forhold til offentliggørelse af afgørelser m.v. specifikt på hvidvaskområdet, indebærer forslaget, at reglerne på hvidvaskområdet i højere grad ensrettes med de offentliggørelsesregler, der gælder på de øvrige finansielle områder, hvilket vurderes hensigtsmæssigt, for også på dette område at styrke tilliden til den finansielle sektor.

Forslaget indebærer en øget gennemsigtighed i forhold til praksis på det finansielle område til gavn for sektoren, der kan indrette sig i overensstemmelse hermed.

3.4.2. Offentliggørelse af tilsynsreaktioner

Dansk Aktionærforening støtter overordnet forslaget og fremfører yderligere forslag til øget åbenhed. Landbrug og Fødevarer tilkendegiver at være positive over for ønsket om øget åbenhed, ligesom Forbrugerrådet anfører, at forslaget kan have stor informationsværdi for de finansielle virksomheders kunder og indskydere og støtter på den baggrund forslaget. Realkreditforeningen støtter ligeledes forslaget om, at der foruden offentliggørelse af en politianmeldelse, som der allerede er hjemmel til i dag, også skal ske offentliggørelse af resultatet af politianmeldelsen, da det giver offentligheden et mere korrekt billede af et sagsforløb.

Finansrådet bemærker, at tilsynsreaktioner alene bør offentliggøres på tilsynets hjemmeside og ikke tillige på virksomhedens hjemmeside. Der ved skabes en samlet platform for søgninger og sammenligninger af institutionerne ét sted.

Finansrådet henviser herudover til lovforslagets bemærkninger, hvori det blandt andet anføres, at ”den øgede adgang til offentliggørelse vurderes samtidig at ville have en præventiv og disciplinerende effekt”, og bemærker, at det efter Finansrådets opfattelse er stærkt uhensigtsmæssigt, at offentliggørelsesprocessen bruges som en form for ekstra straf for det pågældende institut. Advokatrådet og Danske Advokater giver udtryk for samme bekymring og henviser i den forbindelse begge til Betænkning 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v.

Finansrådet finder det yderligere afgørende, at Finanstilsynet i forhold til tilsynsreaktioner får pligt til at offentliggøre oplysningen om, at virksomheden har indbragt afgørelsen for Erhvervsankenævnet eller domstolene, såfremt dette sker efter offentliggørelsen af tilsynsreaktionen. Advokatrådet efterlyser en begrundelse for, at sådanne ikke-endelige tilsynsreaktioner skal offentliggøres, og Forsikring & Pension anfører, at der alene bør ske offentliggørelse af endelige afgørelser og domme. Såfremt dette fraviges, bør det fremgå, at afgørelse eller dom er påklaget eller anket.

Finansrådet anfører i øvrigt, at en klage vedrørende selve offentliggørelsen af tilsynsreaktionen altid bør kunne påklages samt have opsættende virkning, indtil spørgsmålet er behandlet af Erhvervsankenævnet/domstolene.

Både Realkreditrådet og Forsikring & Pension har bemærkninger til tidsfristen for, hvornår der skal ske offentliggørelse. Realkreditrådet ser en mulig uhensigtsmæssighed i, at tidspunkterne for offentliggørelse for Finanstilsynet og virksomhederne er forskellige, samt at fristen for virksomhedernes offentliggørelse er på blot 3 dage. Derudover gør Realkreditrådet gældende, at fristen bør løbe fra det tidspunkt, hvor virksomheden har fået underretning eller kendskab til dommens afsigelse, hvis dette tidspunkt ikke er sammenfaldende med dommens afsigelse. Forsikring & Pension gør gældende, at fristen på 3 dage til at offentliggøre er for kort henset til, at ankefristen er henholdsvis 4 og 8 uger for byrets- og landsretsafgørelser.

Finansrådet henviser til, at det af lovforslaget fremgår, at resultatet af en dom eller en afgørelse efter politimæssig efterforskning kan viderefremmes med et resumé og bemærker hertil, at det bør præciseres i bemærkningerne, hvem der skal udarbejde dette resumé, samt hvad det skal indeholde.

Finansrådet anfører i øvrigt, at ordet ”afgørelser” i § 372 i lov om finansiel virksomhed vedrørende indbringelse af sager for Erhvervsankenævnet bør ændres til ”tilsynsreaktioner”, da dette anvendes i lovforslaget.

Advokatrådet og Danske Advokater bemærker begge, at der bør være regler for, hvor længe de oplysninger, der offentliggøres, skal være tilgængelige på myndighedens og virksomhedens hjemmesider.

Både Advokatrådet, NASDAQ OMX og Forsikring & Pension er fremkommet med bemærkninger om afvejning af behovet for at offentliggøre set i forhold til hensynet til aktøren. Advokatrådet er af den opfattelse, at forslaget indebærer en væsentlig indskrænkning af proportionalitetsvurderingen. Advokatrådet henviser til, at det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at offentliggørelse alene kan undlades, hvis offentliggørelse vil medføre ”uforholdsmæssig stor skade”, forstået som ”livstruende skade”. Advokatrådet opfordrer til, at der foretages en fornyet overvejelse af, hvornår offentliggørelse kan undlades. Forsikring & Pension ønsker, at det kommer til at fremgå klart af bemærkningerne, at der forud for enhver offentliggørelse af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning vil ske en proportionalitetsvurdering af, hvorvidt der skal ske offentliggørelse.

Endelig henviser DI og Forsikring & Pension til den tilbageholdende praksis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har for at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Begge opfordrer til at følge den praksis, hvorefter man kun offentliggør sager, der overgives til politimæssig efterforskning, hvis der er konkrete grunde hertil. Forsikring & Pension tilføjer, at det er på tidspunktet for offentliggørelsen af beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, at sagen har størst bevågenhed, hvorfor offentliggørelse kan være forbundet med stor skadevirkning, også selv om sagen efterfølgende henlægges, eller der sker frifindelse. Udgangspunktet for offentliggørelse på virksomhedernes hjemmesider bør være, at dette alene sker, hvis det er væsentligt for virksomhedens kunder, investorer eller kreditorer.

Kommentar:

Overordnet set er det tale om en mindre udvidelse, hvorved der fremover også er hjemmel til offentliggørelse af resultatet af offentliggjorte politianmeldelser, i tilfælde af, at der er tale om en helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde. I dag er der kun hjemmel til offentliggørelse af politianmeldelsen - ikke resultatet af denne. Derudover ændres offentliggørelsesadgangen i forhold til sager, der forelægges for Det Finansielle Råd (Fondbørsrådet/Virksomhedsrådet) fra kun at gælde afgørelser, til at omfatte ”tilsynsreaktioner” (der omfatter afgørelser og andre reaktioner, der ikke nødvendigvis er afgørelser). I vidt omfang er der således tale om en mindre teknisk ændring, der fjerner fortolkningstvivel i forhold til om noget de facto er en afgørelse og derfor skal offentliggøres eller ej. Endelig udvides anvendelsesområdet for offentliggørelsesbekendtgørelsen, så denne også omfatter lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget er en naturlig konsekvens af ønsket om at åbne mest muligt op for det arbejde, der pågår i Finanstilsynet. Den øgede grad af offentlighed generelt vil desuden være til gavn for virksomhederne, der får bedre mulighed for at indrette deres virksomhed i overensstemmelse med den praksis, der bliver offentliggjort.

Hvis der alene sker offentliggørelse på Finanstilsynets og ikke samtidig på virksomhedens hjemmeside, vil lovforslaget ikke sikre samme høje informationsniveau i forhold til kunder, investorer m.v., da disse forventeligt i højere grad benytter virksomhedens hjemmeside frem for Finanstilsynets til at gøre sig bekendt med virksomhedens forhold. Forslaget er i øvrigt i overensstemmelse med offentliggørelsesbekendtgørelsen, hvorefter offentliggørelse skal ske på såvel virksomhedens som tilsynets hjemmeside.

Der kan som hidtil kun ske offentliggørelse af sager med navns nævnelse, hvor der er tale om en juridisk person, ligesom offentliggørelse fortsat ikke er muligt i sager, hvor en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Endelig vil der fortsat ikke kunne ske offentliggørelse i sager, hvor efterforskningsmæssige hensyn taler imod. Reglerne er således udformet ud fra en afvejning af, at der er et hensyn at tage til bl.a. de berørte virksomheder, da der er tale om principielle sager og et hensyn til, at det er sager med videregående betydelige følger, herunder forhold der kan have skadevirkning for kunder, indskydere, de finansielle markeder. Således er der ved reglernes udformning foretaget en forudgående vurdering af, hvorvidt offentliggørelse i de pågældende sagstyper vil være proportionalt, ligesom der for så vidt angår sager, der er overgivet til politimæssig efterforskning, sker offentliggørelse af sagens afgørelse uanset udfald.

Forslaget udgør således alene en mindre udvidelse i forhold til de gældende regler, idet der også i dag sker offentliggørelse af rådsafgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Der er således ikke tale om, at der som følge af lovforslaget vil ske offentliggørelse i langt højere grad, end hvad der er tilfældet efter de nugældende regler, og bekymringen om, at reglerne indføres som en yderligere sanktion i forhold til virksomhederne, må afvises, da den udvidede pligt til offentliggørelse alene gælder en helt eller delvist fældende dom eller vedtaget administrativ bøde.

I forhold til spørgsmålet om, hvor længe oplysninger, skal være tilgængelige på virksomhedernes hjemmesider, præciseres det i bestemmelserne, at virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside, på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 dage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer den, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens skal finde sted efter de samme principper, som virksomheden anvender for andre meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende

generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Dette svarer til, hvad der gælder efter offentlighedsbekendtgørelsen, og det gør det muligt at finde en passende periode baseret på det konkrete forhold.

Det er i forbindelse med høringen gjort gældende, at § 372 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet (eller Erhvervsstyrelsen) kan indbringes for Erhvervsankenævnet, som en konsekvens af lovforslaget bør ændres således, at det i stedet er "tilsynsreaktioner", der kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Hertil bemærkes, at det følger af § 1 i bekendtgørelse om Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn (bekendtgørelse nr. 226 af 10. marts 2010), at Erhvervsankenævnet (alene) behandler klager over afgørelser. Finanstilsynet vurderer det hensigtsmæssigt, at denne retstilstand, hvorefter Erhvervsankenævnet alene kan behandle klagesager på baggrund af afgørelser, opretholdes, idet det som udgangspunkt i forvaltningsretlig forstand alene er afgørelser, der kan fastslå, hvad der er og skal være gældende ret i en sag.

Forslaget rummer en bestemmelse om, at der skal ske offentliggørelse af domme og afgørelser, uagtet, at disse kan påklages eller ankes. Dette skal ses i sammenhæng med, at Finanstilsynet kræver offentliggørelse af dommen efter senest 10 dage, men da ankefristen er væsentligt længere, kan det ikke kræves, at anken skal fremgå samtidigt med offentliggørelse af dommen. Dertil kommer, at virksomhederne ved indbringelse af sagen for domstolene eller ved at anke en domstolsafgørelse eller ved klage til Erhvervsankenævnet ikke bør kunne forhale offentliggørelsen af en dom eller en afgørelse. Specielt vedrørende anke af en dom bemærkes, at der i så fald ville kunne gå flere år, forinden en dom ville kunne offentliggøres. Hvis en afgørelse eller dom påklages/ankes, vil dette skulle fremgå i forbindelse med offentliggørelsen.

Flere har i forbindelse med høringen gjort gældende, at en frist på 3 hverdage til at offentliggøre domme, bødevedtagelser, tiltalefrafald, påtaleopgivelser eller et resumé heraf er for kort. Under hensyntagen til den sagsbehandlingstid, der kan være, fra der er faldet dom eller truffet afgørelse til den kommer til virksomhedens kundskab, skønnes det hensigtsmæssigt at forlænge fristen. En mindre forlængelse vurderes ikke at have betydning for det formål, som bestemmelsen søger at opnå.

3.4.3. Finanstilsynets adgang til at give påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger

Forbrugerrådet anfører, at forslaget kan have stor informationsværdi for de finansielle virksomheders kunder og indskydere og støtter på den baggrund forslaget. Dansk Aktionærforening støtter på samme baggrund forslaget. Landbrug og Fødevarer tilkendegiver at være positive overfor ønsket om øget åbenhed.

Finansrådet henviser til forslaget, hvorefter Finanstilsynet under visse nærmere omstændigheder får mulighed for at påbyde virksomheder at offentliggøre berigtigende informationer, når tilsynet vurderer, at oplysninger fra virksomheden er misvisende. Finansrådet finder i denne forbindelse, at det i bemærkningerne bør præciseres, at bestemmelsen alene kan anvendes, hvor en finansiel virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, og hvor en finansiel virksomhed offentliggør et misvisende billede af virksomheden efter et tilsynsbesøg.

Realkreditrådet bemærker, at forslaget indebærer et brud på Finanstilsynets skærpede tavshedspligt. Det foretrækkes, at Finanstilsynet i stedet går i dialog med virksomheden. Samtidig anfører Realkreditrådet, at forslaget mangler et væsentlighedskriterium, og at en klage til Erhvervsankenævnet over et påbud om at korrigere oplysninger m.v. bør tillægges opsættende virkning, således at offentliggørelse skal afvente Erhvervsankenævnets afgørelse af klagen.

Realkreditrådet ønsker endvidere afklaret, om den nugældende § 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed (undtagelsen fra offentliggørelse) kan finde anvendelse, sådan at offentliggørelse af påbud om berigtigelse af misvisende forhold i visse tilfælde alligevel ikke skal ske.

Danmarks Nationalbank anfører, at forslaget kan medvirke til, at investorer, kunder, indskydere og kreditorer får nødvendige oplysninger til vurdering af den pågældende finansielle virksomhed. Danmarks Nationalbank påpeger dog, at der kan være risiko for, at Finanstilsynet ved anvendelsen af den foreslåede hjemmel kan skade tillidsforholdet mellem Finanstilsynet og sektoren, idet offentliggørelse af oplysninger modtaget i fortrolighed er et vidtgående skridt. Danmarks Nationalbank bemærker, at det er vigtigt, at offentliggørelse af oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i fortrolighed, kun sker i tilfælde, hvor alle andre muligheder er udtømte.

Kommentar

Forslaget om at Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at offentliggøre berigtigende informationer, subsidiært at Finanstilsynet kan offentliggøre påbuddet og de pågældende oplysninger, såfremt virksomheden ikke følger påbuddet, har til hensigt at sikre, at kunder, indskydere m.v. har et korrekt grundlag for at vurdere en finansiel virksomheds tilstand.

Derudover forudsætter Finanstilsynets offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, at virksomheden ikke selv har berigtiget de misvisende oplysninger inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist. Heraf følger også, at Finanstilsynets offentliggørelse af påbud sigter mod tilfælde, hvor en dialog mellem virksomheden og Finanstilsynet ikke har ført til, at virksomheden selv berigtiger de misvisende forhold.

Det findes ikke hensigtsmæssigt at tilføje et yderligere væsentlighedskriterium eller at indskrænke anvendelsen af bestemmelsen til kun at gælde, hvor en finansiel virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om nærmere angivne forhold. Det må i de særlige situationer, hvor bestemmelsen kan finde anvendelse, anses for både rimeligt og væsentligt at stille krav om, at virksomhederne skal berigtige disse misvisende oplysninger, som virksomheden selv har videregivet.

I forhold til spørgsmålet om opsættende virkning af en klage over et påbud fra Finanstilsynet skal det bemærkes, at det af lovforslaget fremgår, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet kan suspenderes, såfremt Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Træffer Erhvervsankenævnet først efter en offentliggørelse af påbuddet afgørelse om, at klagen skal tillægges opsættende virkning, kan Finanstilsynet ifalde erstatningsansvar efter de almindelige regler herom. Dette kræver blandt andet, at virksomhederne skal kunne dokumentere et tab. Da forslaget indebærer, at Erhvervsankenævnet kan tillægge en klage opsættende virkning, og da Finanstilsynet kan ifalde erstatningsansvar efter dansk rets almindelige regler herfor, hvis der forinden er sket offentliggørelse, anses forslaget at give virksomhederne et betryggende værn i tilfælde, hvor der skulle være sket en efter omstændighederne uberegtiget offentliggørelse.

Den nuværende § 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, der med forslaget bliver § 354 a, stk. 3, hvorefter offentliggørelse af visse afgørelser m.v. ikke kan ske, såfremt det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, vil ikke finde anvendelse i forhold til offentliggørelse af påbud om berigtigelse af misvisende forhold, idet anvendelsen af bestemmelsen kræver, at virksomheden har offentliggjort misvisende information, og hensynet til at undgå skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere m.v. i dette tilfælde overstiger hensynet til virksomheden.

I forhold til frygten for, at forslaget kan skade tillidsforholdet mellem sektoren og Finanstilsynet bemærkes, at dette ikke bør være tilfældet, da hjemlen alene bliver aktuel i tilfælde, hvor en finansiel virksomhed har offentliggjort eller medvirket til offentliggørelse af misvisende oplysninger om virksomheden. Det skal samtidig understreges, at Finanstilsynets offentliggørelse af påbuddet til virksomheden alene bliver relevant, såfremt den finansielle virksomhed ikke selv vil offentliggøre de berigtigende informationer. Det må være i sektorens interesse, at sådanne misvisende oplysninger tilbagevises, så kunder, indskydere m.v. har et korrekt oplyst grundlag at vurdere den givne finansielle virksomhed på.

3.5. Det Systemiske Risikoråd

3.5.1. Formål og grænseflader

Realkreditrådet fremfører, at det i lovforslaget bør fremhæves, at nedsættelsen af rådet ikke fritager andre relevante interessenter fra at være opmærksomme på eventuelle systemiske risici.

Forbrugerrådet er bekymret for, om rådet får den ønskede effekt, når rådet alene skal have karakter af et rådgivende råd.

Forbrugerrådet anfører tillige, at rådets grænseflader til andre råd bør afklares, herunder i forhold til Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Realkreditrådet er i tråd hermed ikke overbeviste om, at rådet i sig selv forbedrer mulighederne for at forudsige systemiske risici i forhold til det nuværende danske setup med Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet (KFS), der i store træk involverer de samme aktører.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de berørte myndigheder bevarer deres nuværende kompetencer. Med dette menes også myndighedernes forpligtelse til at være opmærksomme på eventuelle systemiske risici, som kan være relevante for de respektive myndigheders virke.

Det faktum, at rådet alene er rådgivende, vurderes ikke i væsentligt omfang at mindske værdien af rådets arbejde. Tilgangen med at afgive anbefalinger på en følg-eller-forklar basis kendes også fra andre områder – fx på corporate governance området – og er i tråd med den kompetence, der er tillagt Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB).

Der vurderes at være en klar afgrænsning mellem rådet og Det Finansielle Råd (med lovforslaget slås Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet sammen til Det Finansielle Råd). Det Finansielle Råd træffer afgørelse i tilsynssager af principiel karakter og af vidtrækkende betydning. Rådet vil omvendt fokusere på opbygning af systemiske finansielle risici og vil kunne henstille til bl.a. Finanstilsynet om håndtering af sådanne. Rådet vil ikke skulle adressere konkrete tilsynssager.

KFS vil fremadrettet fortsat beskæftige sig med krisehåndtering. Dette vil være en væsentlig anderledes opgave end den, der vil skulle varetages af rådet. Rådet vil således overvåge og anbefale tiltag, som kan forebygge og håndtere systemiske risici, men ikke forholde sig til krisehåndterings tiltag i form af bankpakker eller nødlidende banker.

3.5.2. Rådets sammensætning og stemmeregler

Finansrådet anfører, at det bør fremgå af lovforslaget, at medlemmerne af rådet indstilles fra de anførte organisationer. Således er der altså ikke mulighed for at indstille en tredjemand. Derudover anføres, at det bør fremgå af lovforslaget, hvordan suppleanter indstilles og udpeges. Finansrådet anfører endvidere, at der ikke er indsat en tidsbegrænsning for medlemmernes virke i rådet. Dette bør forklares i bemærkningerne.

Finansrådet fremfører, at det ikke fremgår af lovforslaget med tilstrækkelig tydelighed, hvornår et potentielt medlem har tilstrækkelig viden om finansielle forhold. Kriterierne herfor bør være klare og præcise. Finans-

forbundet finder også, at kriterierne for udpegning af medlemmerne bør præciseres.

Såvel Finansrådet som Finansforbundet opfordrer til, at der skal være et krav om mangfoldighed.

Dansk Aktionærforening foreslår, at mindst én af de uafhængige eksperter skal have forudsætning for at vurdere, hvordan forbrugeres og private investorers retsstilling og økonomiske risici kan påvirkes af de forhold, som rådet skal følge og afgive observationer, advarsler og henstillinger om. Forsikring & Pension ønsker udpegning af en specialist med forsikringsmæssig kompetence og indsigt i forsikringsbranchen.

Realkreditrådet finder det afgørende at rådets medlemmer kan bidrage med velfunderede teoretiske betragtninger, men også har et solidt kendskab til de daglige vilkår i den finansielle sektor.

Finans og Leasing og Realkreditrådet opfordrer til, at de finansielle virksomheder og/eller brancheorganisationerne får indflydelse i rådet. Det være sig i form af en repræsentant i rådet eller ved inddragelse i rådets arbejde, herunder i forbindelse med rådets udtalelser, for at sikre større transparens og sikre en dialog med sektoren.

Finansrådet savner en uddybende forklaring på, hvorfor Danmarks Nationalbank har stemmeret i alle sager, inklusive dem, hvor afgørelsen retter sig mod Danmarks Nationalbank.

Kommentar

For så vidt angår medlemmer indstillet af Finanstilsynet, Danmarks Nationalbank og de økonomiske ministerier er det ikke præciseret, at der skal være tale om medarbejdere i de pågældende institutioner. Det vurderes relevant at præcisere dette forhold i lovforslagets bemærkninger.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at procedurer for udpegelse og deltagelse af suppleanter, f.eks. den relevante fagansvarlige vicedirektør i Finanstilsynet, fastsættes i rådets forretningsorden. Der vurderes ikke behov for at præcisere dette forhold yderligere i selve lovforslaget.

Det fremgår af forslaget til § 343 s, stk. 2, at medlemmerne udpeges for en 4-årig periode, og at de kan genudpeges. Der er ikke derudover fastsat nogen grænse for, hvor mange gange man kan genudpeges. Det synes helt i tråd med, hvordan udpegningsreglerne er til henholdsvis Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at de uafhængige eksperter skal have viden om finansielle forhold, herunder om samspillet mellem den makroøkonomiske udvikling og den finansielle sektor, enten via forskning eller fra beskæftigelse i den finansielle sektor. Eksperterne skal være eksterne og uafhængige, dvs. ikke være tilknyttet offentlige institutioner eller ansat i den finansielle sektor. Af hensyn til at sikre en vis flek-

sibilitet i forbindelse med udpegelsen af de eksterne eksperter vurderes det hensigtsmæssigt, at der ikke indskrives specifikke kriterier i lovforslaget, herunder krav om mangfoldighed eller kendskab til specifikke dele af den finansielle sektor. Det vurderes dog relevant, at det i bemærkningerne fremhæves, at eksperterne skal have tilstrækkelig bred indsigt i den finansielle sektor.

Kendskab til forholdene i den finansielle sektor vil indgå i rådets arbejde via de uafhængige eksperter. Af hensyn til rådets integritet vurderes det ikke hensigtsmæssigt med deltagelse af finansielle virksomheder eller brancheorganisationer i rådet. Der kan dog opstå situationer, hvor yderligere input fra den finansielle sektor kan være nødvendige. Der kan derfor åbnes op for, at det i rådets forretningsorden kommer til at fremgå, at rådet kan indhente skriftlige bemærkninger fra finansielle virksomheder eller brancheorganisationer, eller give disse foretræde m.v.

Af hensyn til overholdelse af kravene i EU-Traktatens artikel 130 om centralbankernes uafhængighed vil muligheden for, at rådet kan give henstillinger til Danmarks Nationalbank, udgå af lovforslaget.

3.5.3. Rådets kompetence

Dansk Aktionærforening fremfører, at lovforslaget er for snævert. Rådet bør ikke alene forholde sig til de risici, der kan påvirke den finansielle sektor, men bør også se på de mulige virkninger i samfundet og ikke mindst for forbrugerne. Forbrugerrådet finder tilsvarende, at rådets fokus bliver for snævert, når rådet ikke skal kunne udtale sig om politikområder uden for den finansielle sektor.

Realkreditrådet påpeger, at der bør indsættes en forpligtelse til, at rådet peger på mulige løsningsforslag, når der behandles systemiske risici. Dette for at sikre, at rådet ikke alene behandler risici, der i praksis ikke kan gøres noget ved.

Realkreditforeningen finder, at bemærkningerne på side 10, som opregner en række meget konkrete spørgsmål, som rådet skal forholde sig til, forekommer uhensigtsmæssige, da det kan være med til at indsnævre rådets kompetenceområde unødigt.

Kommentar

Det vurderes uhensigtsmæssigt at udvide rådets kompetenceområde til områder uden for den finansielle sektor. Rådet vil have særlig ekspertise inden for det finansielle område, og der eksisterer allerede andre institutioner, der fokuserer på den bredere økonomiske politik fx Det Økonomiske Råd og på forbrugerforhold fx Forbrugerombudsmanden. Rådets kompetenceområde svarer endvidere i vid udstrækning til kompetenceområdet for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB). Oplistingen af konkrete forhold, som rådet kan forholde sig til, er ikke udtømmende.

Det er intentionen med lovforslaget, at rådet i sine eventuelle henstillinger skal pege på mulige løsningsforslag i forhold til de risici, som rådet har adresseret.

Det skal endelig bemærkes, at der forinden og efter udkast til lovforslag blev sendt i høring, har pågået drøftelser med Grønland og Færøerne, som har udtrykt ønske om at blive omfattet af Rådets kompetencer.

3.5.4. Finanstilsynets tavshedspligt m.v.

Finansrådet finder ikke, at Det Systemiske Risikoråd bør være omfattet af muligheden for videregivelse af fortrolige oplysninger som denne fremgår af § 354, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, da rådet ikke (som Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet) er overordnede myndigheder i forhold til Finanstilsynet. Finansrådet anfører, at der ikke bør være lempeligere vilkår for Finanstilsynet, end der lægges op til for Nationalbanken for videregivelse af fortrolige oplysninger, det vil sige, at videregivelse kun bør ske, når det er strengt nødvendigt.

Derudover anfører Finansrådet, at rapportering af institutspecifikke oplysninger alene sker via Finanstilsynet, Nationalbanken og de relevante ministerier. Således skal rådet ikke kunne gå direkte til de enkelte institutter og spørge om data.

Endvidere ønsker Finansrådet det præciseret, at tavshedspligten skal respekteres ved offentliggørelse af henstillinger, observationer og advarsler.

Endelig ønsker Datatilsynet, at det bør fremgå af lovforslaget, at der alene er mulighed for at udveksle personoplysninger mellem myndigheder, hvis videregivelsen er nødvendig, herunder nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Kommentar

Det er centralt, at rådet har adgang til alle relevante informationer, således at rådets overvågning af systemiske finansielle risici kan blive så komplet som muligt. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at rådet kan få adgang til de samme oplysninger, som Det Finansielle Råd. Medlemmerne af rådet vil være omfattet af tavshedspligten i medfør af § 354, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at såfremt rådet måtte ønske konkrete oplysninger fra finansielle virksomheder, vil indsamling heraf ske via Finanstilsynet, Danmarks Nationalbank eller de økonomiske ministerier.

I forhold til tavshedsbelagte oplysninger fremgår det allerede af lovforslagets bemærkninger, at tavshedspligten følger oplysningerne, hvorfor tavshedspligten også vil gælde i forbindelse med offentliggørelse af henstillinger, observationer og advarsler.

Det fremgår af forslaget til § 343 s, stk. 9, at der kun kan ske udveksling af oplysninger mellem myndigheder og Rådet, hvis de er relevante. Det fremgår ikke tilstrækkeligt klart, at der hermed menes, at oplysningerne skal være nødvendige for udførelsen af opgaven.

3.5.5. Finanstilsynets ressourcer

Finansrådet ønsker en nærmere forklaring på, hvorfor etableringen af Det Systemiske Risikoråd medfører et behov for yderligere 6 årsværk i Finanstilsynet. Realkreditforeningen anfører, at der formentlig opstår synergi, så det reelle ressourcebehov vil være mindre end 6 årsværk.

Kommentar

Finanstilsynet får en central rolle i såvel rådets arbejde som i arbejdet med at implementere de henstillinger, som rådet forventes at stille til blandt andet Finanstilsynet fremadrettet. For at løfte disse nye opgaver er der behov for, at Finanstilsynet tilføres yderligere ressourcer. Selvom nogle af de nye opgaver vil kunne løses gennem omprioriteringer inden for tilsynets eksisterende virksomhed, er det vurderingen, at en væsentlig del af de nye opgaver vil være af et omfang og en karakter, som forudsætter et niveauløft på området. Finanstilsynet har foretaget et foreløbigt skøn over behovet for yderligere ressourcer i tilsynet. Da der er tale om et nyt område, er skønnet over det ekstra ressourcebehov forbundet med usikkerhed. Det vurderes dog relevant at fastfolde det oprindelige skøn på 6 årsværk.

3.6. Sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet

3.6.1. Sammenlægningen

Forbrugerrådet, Dansk Aktionærforening og Hovedorganisationen FTF støtter sammenlægningen. Andre høringsparter udtrykker forståelse for ønsket om en sammenlægning af de to råd, men giver samtidig udtryk for bekymring om, hvorvidt sammensætningen af rådet sikrer den fornødne ekspertise i forhold til det bredere emnefelt, som medlemmerne af det samlede råd vil skulle behandle.

Forsikring & Pension anfører, at sammenlægningen kan medføre dårligere rådsbehandling, idet de to nuværende råd behandler meget forskelligartede sager, relateret til hver sin lovgivning. De nye rådsmedlemmer vil således skulle dække et meget bredt fagområde. Forsikring & Pension gør gældende, at det er svært at kombinere forventningen om større specialisterviden med nedgangen i antallet af medlemmer og finder derfor ikke en sammenlægning af de to råd hensigtsmæssig.

Realkreditrådet finder det tvivlsomt, om den formodede ressourcebesparelse ved et sammenlagt råd vil stå mål med det mulige tab af faglig ekspertise og den mindre specialisering i medlemskredsen. Realkreditrådet understreger, at de to eksisterende råd er specialiserede på hvert deres område. Realkreditområdet foreslår en omlægning af de eksisterende råds drift, herunder mødefrekvensen, hvis en effektivisering ønskes.

Dansk Erhverv udtrykket samlet set stor bekymring i forhold til, om det nye råd i mindre grad end de to nuværende råd vil sikre, at alle sager kan afgøres med den rette sagkundskab og uafhængighed.

Kommentar

I dag behandles sager af principiel karakter og sager, der har videregående betydelige følger, i Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Derudover rådgiver rådene Finanstilsynet i forbindelse med udstedelse af nye regler, ligesom rådene bistår tilsynet i dets informationsvirksomhed.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at forenkle og effektivisere rådsarbejdet. En sammenlægning af de to råd til ét finansielt råd vil foruden en ensretning af sagsbehandlingen og optimering af rådets arbejde medføre en strømlining af sekretariatsbetjeningen der i dag sker i to forskellige sekretariater, herunder indebære en ikke ubetydelig besparelse i resourceforbrug.

Det er erfaringen, at antallet af principielle sager de seneste år er faldet i takt med, at rådene tager stilling til disse sager og sagerne derved er blevet mere rutinepræget og derved kan håndteres af Finanstilsynet. Som følge heraf hænder det i praksis i ikke ubetydeligt omfang, at der kun er få sager til behandling på rådsmøder i enten Det Finansielle Virksomhedsråd eller Fondsrådet. Gennemførelsen af nye regler medfører, at der opstår nye principielle spørgsmål, men dette skønnes ikke at ske i en grad, der forhindrer det oplevede fald i antallet af sager. Der er således en oplevelse af, at der gennem årene gradvist er sket et fald i såvel antallet af sager som i sagsbehandlingstiden i begge råd. Med en sammenlægning af rådene vil mængden af sager til behandling på det enkelte rådsmøde blive større, og dermed opnås en kritisk masse af sager for rådet til at behandle, samtidig med, at resourceforbruget i højere grad forventes at ville stå mål med afholdelsen af rådsmøderne.

Dertil kommer, at antallet af principielle sager selvsagt falder i takt med, at rådene tager stilling til disse sager. Gennemførelsen af nye regler medfører, at der opstår nye principielle spørgsmål, men dette skønnes ikke at ske i en grad, der forhindrer det oplevede fald i antallet af sager. Der er således en oplevelse af, at der gennem årene gradvist er sket et fald i såvel antallet af sager som i sagsbehandlingstiden i begge råd.

Som følge heraf hænder det i praksis i ikke ubetydeligt omfang, at der kun er få sager til behandling på rådsmøder i enten Det Finansielle Virksomhedsråd eller Fondsrådet. Med en sammenlægning af rådene vil mængden af sager til behandling på det enkelte rådsmøde blive større, og resourceforbruget ventes dermed i højere grad at stå mål med afholdelsen af rådsmøderne.

Ønsket om at forenkle og optimere rådsstrukturen ved sammenlægning af de to råd skal i øvrigt ses i sammenhæng med forslaget om oprettelsen af Det Systemiske Risikoråd til styrkelse af overvågningen af systemiske finansielle risici. Med en sammenlægning af Det Finansielle Virksom-

hedsråd og Fondsrådet sikres det, at der fremadrettet alene er ét råd (Det Finansielle Råd), der retter sig mod på det finansielle område, mens Det Systemiske Risikoråd beskæftiger sig med mere generelle makroprudentielle forhold.

3.6.2. Rådets medlemsantal og sammensætning

Den danske Fondsmæglerforening og Dansk Erhverv gør begge gældende, at den bredere sagsporteføje øger behovet for bredest mulige repræsentation af interesser og sagkundskab. Begge organisationer finder det betænkeligt, at det samlede antal rådsmedlemmer indskrænkes fra 22 til 10.

Dansk Erhverv finder det endvidere problematisk, at der sker en reduktion fra to regnskabskyndige til én, i betragtning af den kompleksitet, der kendetegner mange af de regnskabskontROLSager, som Fondsrådet i dag behandler. Dansk Erhverv foreslår på den baggrund, at rådet udvides således, at der i hvert fald er to medlemmer med særlig kundskab inden for regnskabsområdet.

Dette foreslås tillige af FSR – danske revisorer, som ligeledes finder det uheldigt, at den foreslåede sammenlægning reducerer antallet af regnskabssagkyndige medlemmer i rådet. FSR – danske revisorer er således ikke overbevist om, at et råd sammensat af medlemmer med dyb kompetence (alene) inden for hvert af deres respektive fagområder i tilstrækkeligt omfang vil kunne bidrage med et bredt input til sags- og rådsbehandlingen i regnskabskontROLSager og lignende sager. FSR – danske revisorer understreger, at regnskabskontROLSagerne kræver både dyb og bred indsigt i de underliggende regler.

FSR – danske revisorer foreslår i øvrigt, at der etableres et underudvalg til rådet, bestående af regnskabseksperter, som kan bidrage med input til sekretariatene i forbindelse med regnskabskontROLSagerne.

Finansrådet finder det hensigtsmæssigt at der skal ske en forenkling og effektivisering af rådsarbejdet, men påpeger tillige at forslaget udgør en indskrænkning i repræsentationen på regnskabsområdet. Finansrådet anfører derudover, at der fremover alene vil være én repræsentant for værdipapirhandlere, mod i dag to repræsentanter udpeget af Finansrådet og Børsmæglerforeningen i Fondsrådet. Finansrådet finder det afgørende, at det sikres, at der er den tilstrækkelige repræsentation i rådet af sagkundskab fra både Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet og foreslår på den baggrund, at der udpeges én repræsentant med særlig indsigt i pengeinstitutområdet og én repræsentant med særlig indsigt i værdipapirhandel/udstedelse udpeget af Finansrådet og Børsmæglerforeningen.

DI anfører, at forslaget betyder en forringelse i bredden i rådets sammensætning i forhold til de ikke-finansielle børsnoterede virksomheder, hvilket DI finder bekymrende. DI foreslår på den baggrund, at rådet udvides med to yderligere medlemmer med særlig indsigt i erhvervslivet og værdipapirudstedelse, hvoraf det ene medlem skal udpeges af DI. Landbrug

& Fødevarer udtrykker lignende bekymring og foreslår også, at rådet udvides med yderligere to medlemmer med særlig indsigt erhvervslivet og værdipapirudstedelse, men finder det overordnet positivt, at der i forslaget er fokus på et optimeret forbrug af ressourcer samt et effektiviseret rådsarbejde.

Dansk Erhverv gør gældende, at store dele af erhvervslivet efter forslaget ikke vil være repræsenteret i det nye råd og lægger derfor stor vægt på, at de foreninger, der repræsenterer erhvervslivets interesser, fortsat kan udpege tre medlemmer af rådet.

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at de danske fondsmæglere bør have deres egen repræsentant i Det Finansielle Råd og ikke blot indstillingsret i fællesskab med Finansrådet, Børsmæglerforeningen og Investeringsforeningsrådet.

Danmarks Nationalbank understreger vigtigheden af, at det nye råd besidder tilstrækkelig sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold, der både inddrager hensynet til markedet og det enkelte institut. NASDAQ OMX påpeger ligeledes behovet for, at rådet besidder tilstrækkelige kompetencer inden for kapitalmarkedsområdet. Børsmæglerforeningen finder det tilsvarende væsentligt, at der i det nye råd udpeges én repræsentant med særlig indsigt i pengeinstitutområdet og én repræsentant med særlig indsigt i kapitalmarkedsforhold udpeget af Finansrådet og Børsmæglerforeningen.

Hvad angår den sagkyndige på realkreditområdet, anfører Realkreditrådet, at den nuværende indstillingsordning på realkreditområdet bevares. Realkreditrådet foreslår i den forbindelse, at det bør fremgå af lovforslaget, at det er Realkreditrådet, der skal indstille medlemmet af Det Finansielle Råd med særlig indsigt i realkreditobligationsudstedelse, mens Realkreditforeningen skal indstille suppleanten. Realkreditrådet forklarer i den forbindelse forskellen på de interesser, de to foreninger repræsenterer, og anfører, at det er vanskeligt at adskille interesser og sagkundskab i den sammenhæng.

FTF beklager, at der ikke er repræsentanter for lønmodtagerne i rådet.

Realkreditrådet, Forsikring & Pension, Finansrådet og Realkreditforeningen kommenterer alle på, at forslaget medfører en forholdsmæssig forøgelse af forbrugerrepræsentationen i forhold til de nuværende råd. Der efterlyses en begrundelse for denne forøgelse.

Forbrugerrådet støtter sammenlægningen af de to råd.

Kommentar

Med sammenlægningen bliver sagsporteføljen for Det Finansielle Råd følgelig større. Efter forslaget skal Det Finansielle Råd have 10 medlemmer. Det forekommer imidlertid hensigtsmæssigt, at øge dette antal for

derved at sikre en bredere kompetence og sagkundskab repræsenteret i rådet.

Medlemmer af Det Finansielle Råd udpeges i kraft af deres faglige ekspertise og personlige egenskaber. Dette skal sikre den bedste, mest kompetente og fagligt korrekte varetagelse af rådets opgaver. Medlemmerne skal således være eksperter på deres emnefelt. Dette gælder både teoretisk kendskab samt indsigt, der sikrer, at de kan tilføje det praktiske branchekendskab, der er afgørende for, at rådets afgørelser bliver afbalance-rede ud fra en praktisk synsvinkel.

Medlemmer skal ikke deltage som repræsentanter for brancheinteresser, men det er de samme brancheorganisationer m.v., der i dag indstiller medlemmer til de to råd, som vil have indstillingsret til det nye råd. Det Finansielle Råd vil således besidde de samme faglige kompetencer, som Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet gør i dag.

Sammensætningen skal i øvrigt sikre, at Det Finansielle Råd bliver af en sådan karakter, at det både mængdemæssigt og funktionsmæssigt vil kunne løfte de opgaver, der i dag bliver behandlet i to råd, ligesom den uafhængighed af erhvervsmæssige interesser, som er påkrævet i visse af de finansielle direktiver med betydning for værdipapirmarkedet, skal sikres.

Efter forslaget skal Det Finansielle Råd have 10 medlemmer. Det forekommer imidlertid i lyset af de modtagne høringssvar hensigtsmæssigt, at øge dette antal for derved at sikre en yderligere kompetence og sagkundskab repræsenteret i rådet.

Det Finansielle Råd skal blandt andet behandle sager om regnskabskontrol, som i dag behandles af Fondsrådet, hvor der er to medlemmer med regnskabsmæssig sagkundskab. Det ene medlem har teoretisk sagkundskab, mens det andet medlem er en repræsentant for revisorerne.

Der skal efter forslaget udpeges ét medlem af Det Finansielle Råd med praktisk og teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab. Det pågældende medlem skal – som de øvrige rådsmedlemmer – deltage i kraft af sin faglige ekspertise og personlige egenskaber. Det skønnes dog hensigtsmæssigt at tilføje endnu et medlem med teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab for at sikre, at der er mere end ét rådsmedlem, der har specifikke forudsætninger for at behandle de ofte komplicerede regnskabskontROLSager. Dermed bliver der to medlemmer med regnskabsmæssig sagkundskab i lighed med den gældende situation i dag i Fondsrådet.

Rådet skal endvidere behandle sager vedrørende en lang række finansielle love og for at sikre, at der er tilstrækkelig bred kompetence i Det Finansielle Råd, synes det endvidere hensigtsmæssigt at udvide medlemsantallet i Det Finansielle Råd i forhold til det nuværende forslag med et ekstra medlem med særlig indsigt i erhvervslivet og værdipapirudstedelse, et ekstra medlem med særlig indsigt i pengeinstitutområdet og værdi-

papirhandel samt et medlem med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold.

Dette indebærer en udvidelse af Det Finansielle Råd med yderligere 4 medlemmer i forhold til det forslag, der blev sendt i høring, hvilket vurderes at ville sikre tilstrækkelig bredde og sagkundskab i forhold til rådets kompetenceområde. Ligeledes vil det imødekomme de bekymringer, der er blevet fremsat i høringen.

Det skønnes imidlertid ikke hensigtsmæssigt at indsætte bestemmelser om, at enkelte organisationer skal udpege henholdsvis medlemmer og suppleanter. Medlemmerne skal, som beskrevet, udpeges af erhvervs- og vækstministeren i kraft af deres faglige ekspertise og personlige egenskaber. Det vil således være ministerens vurdering, hvilken kandidat, der er mest egnet, hvis der er flere kandidater indstillet.

Medlemsantallet i Det Finansielle Råd foreslås således udvidet fra 10 til 14 medlemmer. Herved vil den forholdsmæssige forbrugerrepræsentation i Det Finansielle Råd svare til, hvad der i dag er gældende for Fondsrådet. En sådan forbrugerrepræsentation skønnes hensigtsmæssig henset til rådet opgaveportefølje.

3.6.3. Særligt sagkyndige

Forsikring & Pension ønsker, at det også i Det Finansielle Råd skal være muligt at benytte sig af særligt sagkyndige medlemmer, som det er tilfældet i Det Finansielle Virksomhedsråd efter de nugældende regler. Finansrådet efterlyser en begrundelse for, hvorfor ordningen ikke er videreført, og Realkreditforeningen anser det for en svækkelse, at der ikke fremover bliver adgang til at forstærke rådets sagkundskab med særligt sagkyndige.

Kommentar

Det Finansielle Råds medlemmer udpeges i kraft af deres faglige ekspertise og personlige egenskaber. Medlemmerne skal således være eksperter på deres emnefelt. Dette gælder både teoretisk kendskab samt indsigt, der sikrer, at de kan tilføje det praktiske branchekendskab, der er afgørende for, at rådets afgørelser bliver afbalancerede.

Det skønnes imidlertid hensigtsmæssigt – under henvisning til den opgaveportefølje, som rådet skal varetage – at ændre forslaget, således at der efter formanden for Det Finansielle Råds beslutning kan indkaldes en særlig sagkyndig, på samme vis som det er tilfældet for Det Finansielle Virksomhedsråd efter de nugældende regler.

En sådan ændring vil yderligere styrke den faglighed, som Det Finansielle Råd skal repræsentere og sikre, at der – end ikke i meget fagligt specifikke og komplicerede sager – opstår situationer, hvor rådet savner en specifik faglig kompetence.

3.7. Finanstilsynets varetagelse af opgaver mod betaling

Danmarks Nationalbank støtter lovforslaget, da det er vigtigt, at Finanstilsynet har tilstrækkelige ressourcer til at føre et effektivt tilsyn med de finansielle virksomheder. Danmarks Nationalbank finder det derfor fornuftigt, at Finanstilsynet fremadrettet får mulighed for at kræve betaling for de opgaver, som tilsynet udfører for offentlige myndigheder, herunder Nationalbanken.

Dansk Industri og Realkreditforeningen anfører, at det er afgørende, at den med lovforslaget foreslåede mulighed for, at Finanstilsynet mod betaling kan udføre opgaver for andre myndigheder, ikke er i konflikt med eller kan skabe tvivl om Finanstilsynets løsning af offentligretlige opgaver på tilsynsområdet, herunder at der kan opstå tvivl om Finanstilsynets integritet og objektivitet.

Derudover anfører Datatilsynet, at det bør overvejes, hvorvidt der i forbindelse med den omhandlede opgavevaretagelse kan forekomme behandling af personoplysninger, herunder om Finanstilsynets eventuelle datahåndtering skal ske som dataansvarlig eller databehandler.

I tilfælde af, at Finanstilsynet er dataansvarlig ønsker Datatilsynet afklaring af, om der vil ske udveksling af oplysninger mellem Finanstilsynet og den myndighed, som opgaven løses for, og om en sådan videregivelse vil være omfattet af persondataloven eller lov om finansiel virksomhed.

Endelig anfører Datatilsynet, at hvis Finanstilsynet alene skal behandle personoplysninger på vegne af den anden myndighed, vil der være behov for at adskille de data som tilsynet behandler på egne vegne.

Kommentar

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kan Finanstilsynet alene udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., hvis der er tale om opgaver som er nært beslægtede med Finanstilsynets tilsynsaktiviteter, og hvis udførelsen af opgaven ikke er i konflikt med eller kan skabe tvivl om Finanstilsynets løsning af offentligretlige opgaver på tilsynsområdet. Endvidere anføres i de specielle bemærkninger, at opgaveudførelsen skal være i overensstemmelse med de øvrige forvaltningsretlige principper, således at enhver tvivl om tilsynets objektivitet og integritet vil blive undgået.

Finanstilsynet udfører alene opgaver for andre, hvis der er et vist overlap med den aktivitet, som tilsynet alligevel udfører som led i den sædvanlige tilsynsaktivitet, eller hvis opgaven er beslægtet hermed.

I forbindelse med den konkrete opgave, der forventes indgået aftale med Nationalbanken om kontrol af sikkerheder af god bonitet, vil Finanstilsynet formentlig modtage oplysninger som vil kunne danne grundlag for tilsynsreaktioner. Der er tale om oplysninger som Finanstilsynet som udgangspunkt ikke allerede har, men som vil have samme form, og i et vist omfang indhold, som de oplysninger som tilsynet i øvrigt modtager. Det er på den baggrund opfattelsen, at Finanstilsynet ikke vil være at

betragte som databehandler, men dataansvarlig, hvorfor der ikke skal indgås data-behandleraftale og oplysninger ikke skal holdes adskilt fra Finanstilsynets øvrige oplysninger. Finanstilsynet er allerede registreret som dataansvarlig hos Datatilsynet.

I forbindelse med videregivelse af oplysninger mellem Finanstilsynet og den myndighed, som opgaven løses for, vil videregivelsen ske inden for rammerne af lov om finansiel virksomhed.

3.8. Ændring af reglerne om optagelse af lånemidler til brug for understøttelse af særligt dækkede obligationer m.v.

3.8.1. Definition af kapitalcentre

Realkreditrådet, Finansrådet og Nationalbanken er positive over for lovforslaget.

Realkreditrådet foreslår, at bemærkningerne til § 8, nr. 1, ændres, for at indsætte en definition af begrebet ”kapitalcenter”, fordi dette ikke er defineret i lovgivningen.

Kommentar

Begrebet ”kapitalcenter” fremgår ikke af lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Begrebet anvendes alene i lovens bemærkninger som en læsevenlig samlet betegnelse for registre (pengeinstitutter), serier eller grupper af serier med seriereservefond (realkreditinstitutter) og kapitalcentre (Danmarks Skibskredit). Begrebet blev defineret for realkreditinstitutter i bemærkningerne til reglerne om særligt dækkede obligationer. Da begrebet ikke anvendes i lovtæksten, er der ikke indsat en definition af begrebet i loven.

3.8.2. Lånemidler optaget som seniorgæld med en vis fortrinsstilling i tilfælde af konkurs også for skibskreditobligationer

Danmarks Skibskredit ønsker forslaget ændret, så lånemidler optaget som seniorgæld med en vis fortrinsstilling i tilfælde af konkurs, også kan optages til brug for skibskreditobligationer. Dansk Skibskredit anfører, at dette vil betyde, at de samme regler vil gøre sig gældende for både realkreditobligationer og skibskreditobligationer.

Kommentar

Med forslaget udvides lånemidlernes anvendelsesgrundlag, så lånemidler ikke alene kan anvendes til at stille supplerende sikkerhed i et kapitalcenter, men også kan anvendes til generelt at øge overdækningen i kapitalcenteret. Det gælder dog kun kapitalcentre, der udsteder særligt dækkede obligationer. Dermed skabes der ens vilkår for Danmarks Skibskredit, pengeinstitutter og realkreditinstitutter, når disse udsteder særligt dækkede obligationer.

Derudover gives der mulighed for, at lånemidler optaget som seniorgæld med en vis fortrinsstilling i tilfælde konkurs, også kan optages til brug for traditionelle realkreditobligationer. Skibskreditobligationer har til dels

de samme karakteristika som traditionelle realkreditobligationer. I forbindelse med udstedelse af skibskreditobligationer kan Danmarks Skibskredit ligesom realkreditinstitutter have behov for at optage seniorgæld med en vis fortrinsstilling i tilfælde af konkurs for at øge overdækningen.

3.9. Forbud mod at anvende køn ved beregning af præmier og ydelser

3.9.1. Køn som risikofaktor

Forsikring & Pension anfører, at det bør fremgå mere tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at forsikringsselskaber gerne i sine bagvedliggende beregninger af hensættelser, solvens m.v. må tage højde for de faktiske forskelle mellem mænd og kvinder, idet det er kundens oplevelse – præmie og ydelse – på individniveau, som ikke må være forskellig.

Kommentar:

Det fremgår eksplicit af Kommissionens retningslinjer af 22. december 2011 (Retningslinjer for anvendelsen af Rådets direktiv 2004/113/EF på forsikringsområdet i lyset af Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-236/09 (Test-Achats)), at der ikke indføres noget forbud mod brugen af køn som risikovurderingsfaktor i almindelighed, og at det er tilladt at bruge denne faktor til beregning af præmier og ydelser på aggregeret niveau, så længe det ikke fører til forskelsbehandling på individuelt niveau. Der henvises til Kommissionens retningslinjer i bemærkningerne til lovforslaget. En præcisering i lovbemærkningerne vil dog kunne tydeliggøre hensigten med lovforslaget.

3.9.2. Nye kontraktforhold

Forsikring & Pension anfører, at afgrænsningen i § 18 b stk. 1, om, at køn ikke må anvendes som en faktor ved beregning af ydelser og præmier i alle nye "kontrakter" bør ændres til nye "kontraktforhold" for at være i bedre overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. Forsikring og Pension ønsker endvidere en præcisering i lovbemærkningerne om, at lovforslaget ikke får konsekvenser for aftaleændringer, som sker med hjemmel i aftale indgået forud for 21. december 2012.

Kommentar:

Kommissionen anvender i sine retningslinjer i bred udstrækning terminologien "kontraktforhold". Blandt andet oplystes en række ikke-udtømmende eksempler på kontraktforhold, som er at betragte som nye henholdsvis ikke-nye. En ændring af ordlyden af bestemmelsen, en præcisering af, at skæringsdatoen for nye kontraktforhold er den 21. december 2012, samt en gengivelse af listen over ikke-udtømmende eksempler i bemærkningerne til loven, vil gøre implementeringen af Kommissionens retningslinjer tydeligere og mere umiddelbar tilgængelig.

3.10. Håndhævelse og tilsyn med ny forordning på betalingsområdet (SEPA-forordningen)

Finansrådet har fremsat en række forslag til præciseringer af lovforslaget, herunder en beskrivelse af forordningens derogationsmuligheder, be-

mærkninger om væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser som følge af forordningens krav og præciseringer i lovforslagets bemærkninger.

Finansrådet gør endvidere opmærksom på en uhensigtsmæssig eksemplificering i lovforslaget, idet brug af betalingskort nævnes som eksempel på elektroniske betalinger.

Kommentar:

Det er korrekt, at den påpegede henvisning er uhensigtsmæssig, da brug af betalingskort kun i begrænset omfang, er omfattet af forordningens anvendelsesområde. Dette eksempel vil derfor udgå af loven.

Hvad angår de øvrige bemærkninger henvises der til, at den forordning, ændringerne vedrører, har direkte virkning i Danmark. Det er således alene nødvendigt at indsætte bestemmelser om håndhævelse og sanktionering i national lovgivning. De præciseringer, Finansrådet efterlyser, fremgår direkte af forordningen og bør derfor ikke indskrives i den danske lovgivning. For eksempel fremgår det af bilaget til forordningen, hvilken betalingsidentifikationskode der skal anvendes (IBAN), samt hvilke meddelelsesformater der skal anvendes ved videresending af betalingstransaktioner til en anden betalingstjenesteudbyder eller via et detailbetalingsystem (ISO).

Det konkrete lovforslag stiller ikke selvstændige krav til virksomheder omfattet af forordningen, men indeholder kun de ændringer, der er nødvendige for at sikre, at den danske lovgivning opfylder forordningens krav i relation til håndhævelse og sanktionering. Finansrådets eksempel på væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet er en direkte følge af forordningens krav, og er dermed ikke en konsekvens af lovforslaget.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring hos følgende: Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbru-

gerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikrings-selskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Penge-institutter, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revi-sorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Fri-villigrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemænde-nes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, GXG Markets A/S, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisatio-nernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBu-reau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmod-tagernes Dyrstidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Pa-tent- og Varemærkestyrelsen, Parcelhusejernes Landsforening, Pensions-styrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sikkerhedsstyrelsen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Social- og Integrationsministeriet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet Telekommunikations-industrien i Danmark, VP Securities A/S og Western Union.

5. Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærknin-ger til lovforslaget:

Advokatsamfundet
 ATP
 Basisbank
 Børsmæglerforeningen
 Danmarks Nationalbank
 Danmarks Skibskredit
 Danske Advokater
 Dansk Aktionærforening
 Dansk Ejendomsmæglerforening
 Dansk Erhverv
 Dansk Industri
 Datatilsynet
 Finansforbundet
 Finans og Leasing
 Finansrådet
 Finanssektorens Arbejdsgiverforening
 Fondsmæglerforeningen
 ForbrugerRådet
 Forsikring & Pension
 FSR – danske revisorer
 FTF
 InvesteringsForeningsRådet
 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Landbrug & Fødevarer
Lokale Pengeinstitutter
Nasdaq OMX
Realkreditforeningen
Realkreditrådet
Rigsombuddet på Færøerne
SKAT
Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet
Statsministeriet